

хъ мазила, съ кои-то може да ся въспре сипаница-та да не остави по образи грапы. Л. Д. 1871 р. 142. Рѣка-та Индъ тукъ на едно място са въспира, та прави единъ видъ джловато водовъстилище. ib. 1876 р. 131.

Въспявамъ ил. дл. воспѣваю: Той въспяваше величietо на боговетѣ. Т. 28.

Въспѣхъ са ил. св. засну: „Иди си ми, коню, и гулѣмъ капреть прави; Ага си ми подиши на край товна земя, Тамъ си има Райко досте побратиме, — Да си ни въспиѣ, да са ни возлоаже, Та ни стигне за денъ ду край тавна земя“. Ч. 326.

Въсрѣдъ са ил. св. пожелаю, поревную о чёмъ: Въсрѣдile ся юнаци. Какъ щатъ да минать, да минать Предъ Солувъ града голяма, Та никой да ги не сети, Не сети и не усети. М. 153.

Въстрѣбъ с. ил. гардеробъ: Имамъ едно магаренце, утрина го натоварвамъ, вечерь го растоварвамъ? — Въстрѣбъ (место, где то ся туратъ дрѣхы-тѣ). Ч. 121.

Въстрѣгни, а, о пр. восторженный *у Раковскою*: Млады хоръгиносецъ достигна, Весело войводъ поздрави Вѣсть добра и радостотворна С' слово възтъргно онъ му прибави. Гн. 20. Тѣхна въстъргна рѣчъ была — ib. 247.

Въстъмънъ пр. темноватый, смуглый (син. мургъ). Л. Д. 1870 р. 93.

Въстяжъкъ пр. тяжеловатый: Облѣкло-то отъ звѣрски кожи пазило го отъ студъ, нѣ было възтижко. Л. Д. 1873 р. 176.

Въсца с. ж. восца; оболочка *верблюжьихъ ногъ, замѣняющая копыта*: Нозѣ-тѣ на камилѣ-тѣ сѫ естественно обути съ брадавично вещество (въсца), кое-то му служи като *плочи-ты* на конѣ-ты. Л. Д. 1871 р. 107.

Въсчакамъ ил. св. подожду: Азъ възчакахъ една минута (*Tat-tendis un moment*). Т. 89.

Въсрѣвенъ пр. румянъ: Кръвъ-та докарва да бie тѣло-то ни на възчервено. Л. Д. 1769 р. 86.

Въсчудъ ил. св. **Въсчудвамъ** ил. дл. удивляю: Азиатските кююми наистина възчудватъ тука Европейци-те. Л. Д. 1874 р. 204. Нѣмци-те много го възчудваха. ib. 242. Много са възчуди, като не излезе никой отъ къщи-тѣ му. ib. 1875 р. 151. **Въсчудъ са** изумлъсъ: Финикиане-ти ся въсчудили като видѣли едно быстро лъскаво нѣщо. Л. Д. 1872 р. 253. Прѣхапалъ си языкъ-тѣ (замълчялъ, въз-